Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Taisia Prutean)
Dosarul nr. 2r-1440/26 (2-26079982-02-2r-10072026)

D E C I Z I E

17 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Caciuc Gheorghe în interesele lui Sîrbu Vasile,

în cauza civilă la cererea victimei Sîrbu Ala cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie împotriva acțiunilor lui Sîrbu Vasile,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2026, prin care s-a admis cererea,-

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 24 iunie 2026 victima Sîrbu Ala a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor lui Vasile Sîrbu, solicitând aplicarea pe un termen de 6 luni a următoarelor măsuri de protecție:

- obligarea lui Vasile Sîrbu să stea departe de locul aflării victimei Ala Sîrbu la o distanță de minim 300 m, excluzând orice contact vizual;
- obligarea lui Vasile Sîrbu de a sta departe de locuința Alei Sîrbu;
- obligarea lui Vasile Sîrbu să nu contacteze cu victima Ala Sîrbu, inclusiv prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod;
- aplicarea măsurilor de protecție sus-menționate cu monitorizare electronică a lui Vasile Sîrbu, pe o perioadă de 6 luni.

În motivarea cererii petiționara a indicat, că a fost în relație de căsătorie cu Sîrbu Vasile. Pe întreaga durată a căsătoriei, el a manifestat în repetate rânduri un comportament violent și agresiv față de aceasta, exercitând acte de violență fizică

și psihologică. De-a lungul relației au existat numeroase episoade de abuz, care i-au afectat grav starea emoțională, sănătatea psihică și sentimentul de siguranță.

Actele de violență la care o supune agresorul se caracterizează prin: violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale și violență fizică.

Ultimul act de violență a avut loc la 06 iunie 2026, când Sîrbu Vasile a aplicat violență psihologică față de Sîrbu Ala. La revenirea la domiciliu, a fost întâmpinată de fostul său soț, care se afla în stare de ebrietate. Acesta a manifestat un comportament agresiv, adresându-i injurii, expresii jignitoare și cuvinte cu caracter obscen și degradant. Totodată, i-a adresat amenințări cu aplicarea violenței fizice prin intermediul fiului său din prima căsătorie, revenit recent în țară.

Având în vedere comportamentul său agresiv și temându-se pentru siguranța sa, precum și pentru a preveni escaladarea conflictului, a solicitat intervenția organelor de drept prin apelarea Serviciului Național Unic pentru Apelurile de Urgență 112. Cazul a fost sesizat organelor de poliție și înregistrat în Registrul nr.2 al Inspectoratului de Poliție Ciocana cu nr.8804.

La data de 19 iunie 2026, în privința agresorului Sîrbu Vasile a fost emis ordinul de restricție de urgență nr.216, pentru o perioadă de 10 zile.

De asemenea, anterior, la data de 18 iulie 2024, în privința acestuia a fost emisă o ordonanță de protecție pentru o perioadă de 90 de zile, ca urmare a actelor de violență comise asupra sa.

La Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, se află în examinare o cauză penală intentată în privința lui Sîrbu Vasile în temeiul art.201[1] Cod penal (violența în familie), pentru faptele de violență comise asupra sa.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2026 s-a admis cererea depusă de Sîrbu Ala și s-a emis ordonanță de protecție în favoarea victimei Ala Sîrbu de la acțiunile agresorului Vasile Sîrbu pentru un termen de 6 (șase) luni din momentul pronunțării, care poate fi prelungit în condițiile legii. S-a instituit excepție de la măsurile de protecție aplicate în privința victimei, doar pentru participarea victimei și agresorului în ședințe de judecată unde sunt părți ale procesului. S-a explicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute de ordonanța de protecție. S-a încasat de la Vasile Sîrbu în beneficiul statului suma de 250 lei cu titlu de taxă de stat.

Solicitarea recurentului:

La 07 iulie 2026, avocatul Caciuc Gheorghe în interesele lui Sîrbu Vasile a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24

iunie 2026, solicitând casarea încheierii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie respinsă integral cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Caciuc Gheorghe în interesele lui Sîrbu Vasile a menționat că instanța de fond și-a întemeiat soluția exclusiv pe declarațiile subiective și izolate ale intimatei Sîrbu Ala. Pretinsul incident din 06 iunie 2026 nu este susținut de probe obiective care să demonstreze că subsemnatul ar fi exercitat vreo formă de violență psihologică sau amenințări. În realitate, starea de tensiune invocată de intimată este generată de o profundă ostilitate reciprocă determinată de litigiile patrimoniale și civile aflate pe rol între Sîrbu Vasile și fosta sa soție și nu de un comportament abuziv sistemic din partea acestuia.

Simpla apelare a serviciului 112 sau existența unui proces-verbal de consemnare a plângerii nu echivalează automat cu vinovăția sau cu realitatea unui pericol actual. Instanța de fond a reținut în mod superficial situația locativă a părților. Imobilul situat în mun. Chișinău, str. Nicolae Milescu Spătaru 17, ap. 21 reprezintă unicul spațiu locativ al subsemnatului, în privința căruia deține drept de abitație legal instituit prin contractul cu privire la determinarea cotelor-părți și donație.

La momentul actual, pe rolul instanțelor judecătorești se află o acțiune civilă inițiată de Sîrbu Vasile împotriva intimatei Sîrbu Ala având ca obiect revocarea donației imobilului respectiv.

Totodată, de către Sîrbu Vasile s-au depus plângeri oficiale împotriva acțiunilor lui Sîrbu Ala. Aparent, din acest context reiese indubitabil scopul real urmărit de Sîrbu Ala, evitarea cadrului legal civil și utilizarea abuzivă a Legii nr. 45/2007 pentru a obține o evacuare forțată și imediată a lui Sîrbu Vasile din unicul său domiciliu, eludând, astfel regulile de drept comun privind evacuarea și privându-l de dreptul de abitație.

Ordonanța de protecție a devenit un instrument de presiune tactică în litigiul de revocare a donației și în disputele patrimoniale post-divorț. Aplicarea măsurilor maximale de restricție (distanța de 300 m și monitorizarea electronică) pe un termen de 6 luni este o măsură disproporționată, luată în lipsa unei evaluări obiective de risc din partea organelor de asistență socială sau a poliției, instanța examinând cauza în absența agentului constatator al IP Ciocana.

Măsurile dispuse îi încalcă în mod grav dreptul la proprietate/abitație și liberă circulație, creând un dezechilibru major în favoarea intimatei, care folosește instituția ordonanței de protecție în mod exclusiv ca o armă procesuală în litigiile patrimoniale pendinte.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol".*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *,,termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii".*

Din actele cauzei urmează că încheierea recurată a fost comunicată recurentului la 24 iunie 2026, astfel recursul declarat de avocatul Caciuc Gheorghe în interesele lui Sîrbu Vasile, la 07 iulie 2026, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2026, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, a referinței şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea parțială a încheierii instanței de fond, în partea termenului pentru care au fost aplicate măsurile de protecție împotriva acțiunilor de violență în familie, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În accepțiunea art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionând prin decizie problema respectivă.

Conform art. 8 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, prevede expres că orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este

necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Articolul 3 alin.(1) și (2) din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie statuează că, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt:

a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^{7} alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, coroborat cu prevederile art. 15 alin. (1) al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei,, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor

comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În accepțiunea art. 15 alin. (2) şi alin. (3) ale Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului sau a victimei care are copii, instanţa de judecată informează şi autoritatea tutelară de la locul aflării copilului. (3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art. 12 alin. (1) al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie statuează că victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violență în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Astfel, din suportul probator urmează că Sîrbu Ala și Sîrbu Vasile s-au aflat în relații de căsătorie, iar până la incidentul de violență domestică, reclamat în prezenta cerere, au locuit în același imobil.

De asemenea, din materialele cauzei urmează că la 06 iunie 2026, între victima Sîrbu Ala și agresorul Sîrbu Vasile s-a iscat un conflict, în cadrul căruia, agresorul a amenințat victima cu violență fizică, motiv din care Sîrbu Ala a

solicitat intervenirea organelor de drept prin apelarea Serviciului Național Unic pentru Apelurile de Urgență 112, cazul fiind înregistrat în Registrul nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Ciocana cu nr. 8804.

Astfel, la 19 iunie 2026 în privința lui Sîrbu Vasile a fost emis ordin de restricție de urgență nr. 216, pentru un termen de 10 zile, ca urmare a intervenției organelor de poliție și a circumstanțelor invocate în legătură cu conflictul dintre părți, (f.d.18-19).

Totodată, din declarațiile victimei și materialele cauzei rezultă că între părți există o stare conflictuală continuă, manifestată prin tensiuni în locuința comună, adresarea de injurii, amenințări, comportament agresiv verbal.

Astfel, din declarațiile date de părți în ședință de judecată, precum și din actele întocmite de Inspectoratul de Poliție Ciocana rezultă existența unor relații conflictuale între Sîrbu Ala și Sîrbu Vasile, marcate de acuzații de violență fizică și psihologică, precum și existența unei stări de tensiune continuă în cadrul conviețuirii în același spațiu locativ, (f.d.10-17).

Colegiul judiciar reține că, din ansamblul materialului probator administrat în cauză, rezultă existența unui climat conflictual și a unei relații tensionate între părțile litigante la momentul sesizării instanței, aspect confirmat atât prin explicațiile victimei, cât și prin explicațiile agresorului.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la faptul că circumstanțele descrise relevă elemente clare de violență psihologică, în sensul Legii nr.45/2007. Or, au fost întrunite, în mod vădit, acte de intimidare, impunere a voinței, contact abuziv și amenințare gravă la adresa vieții și integrității victimei.

Iar, ținând cont de antecedentele de violență dintre părți, existența unor ordonanțe de protecție anterioare, întocmirea ordinului de restricție de urgență, existența unei cauze penale pendinte și faptul că părțile au locuit împreună până la intervenția autorităților, Colegiul judiciar consideră corectă soluția judecătorească a primei instanțe precum că măsurile de protecție solicitate sunt necesare, adecvate și proporționale scopului urmărit, menite să protejeze viața, integritatea fizică și psihică a victimei și să prevenă producerea unor noi acte de violență.

Colegiul judiciar reține că instituirea măsurilor de protecție urmărește un scop legitim, și anume prevenirea producerii unor acte de violență în familie și protejarea integrității fizice și psihice a victimei, scop care corespunde obligațiilor pozitive ale statului în materia combaterii violenței domestice. Din materialele cauzei rezultă existența unui climat conflictual între părți la momentul sesizării instanței, confirmat atât prin declarațiile victimei, cât și prin declarațiile agresorului, ceea ce justifică, în principiu, aplicarea unor măsuri de protecție cu caracter preventiv.

Totodată, instanța de recurs constată că termenul de 6 luni stabilit pentru aplicarea măsurilor de protecție nu este pe deplin proporțional cu circumstanțele concrete ale cauzei.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că la stabilirea duratei măsurilor de protecție, este necesară aplicarea **testului de proporționalitate**, care impune ca ingerința în drepturile persoanei vizate să fie nu doar adecvată scopului urmărit, ci și strict necesară în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că menținerea termenului de 6 luni pentru aplicarea măsurilor de protecție depășește ceea ce este **necesar și proporțional stricto sensu** pentru realizarea scopului legitim urmărit, în condițiile concrete ale speței. În schimb, stabilirea unui termen de 3 luni constituie o măsură **adecvată, necesară și echilibrată**, asigurând protecția efectivă a victimei împotriva unor eventuale agresiuni iminente sau repetate, fără a impune agresorului o restrângere excesivă a drepturilor sale.

Colegiul subliniază că acest termen păstrează caracterul preventiv al ordonanței de protecție și respectă un **just echilibru** între interesele concurente aflate în joc, respectiv dreptul victimei la securitate și integritate personală, pe de o parte, și drepturile persoanei împotriva căreia a fost emisă ordonanța, pe de altă parte. În același timp, instanța reamintește că victima dispune de un mecanism procedural efectiv de prelungire a măsurilor de protecție, în cazul în care, pe durata termenului stabilit sau la expirarea acestuia, se constată persistența unui pericol real de violență sau nerespectarea obligațiilor impuse prin ordonanță.

În acest sens, Colegiul judiciar reiterează că deși din actele cauzei rezultă că între părțile litigante la momentul adresării cu cerere în instanța de judecată era formată o relație ostilă, fapt ce se confirmă atât prin declarațiile victimei și agresorului din cauza imobilului în care locuiesc, prima instanță corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție, însă, termenul de 6 luni aplicat de către instanță este prea mare în contextul în care părțile sunt divorțate, sunt în proces de partajarea bunului.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că urmează a fi admis recursul declarat doar în partea stabilirii termenului de eliberare a ordonanței de protecție și anume de a reduce acest termen până la 3 luni, în rest, încheierea instanței de fond urmează a fi menținută, or, instanța de recurs punctează că termenul de 3 luni este unul rezonabil pe care îl consideră justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar reliefează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de

violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Reieşind din faptul, că nu s-a demonstrat necesitatea menținerii ordonanței de protecție asupra victimei violenței în familie aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2026 în privința victimei violenței în familie, Colegiul va admite recursul declarat de avocatul Caciuc Gheorghe în interesele lui Sîrbu Vasile și va casa parțial această încheiere în partea termenului pentru care au fost aplicate măsurile de protecție.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. c), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Caciuc Gheorghe în interesele lui Sîrbu Vasile.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 24 iunie 2026, în partea ce ține de termenul de aplicare a măsurilor de protecție, și în această parte se soluționează prin decizie problema respectivă, prin care:

Măsurile de protecție în privința victimei violenței în familie Sîrbu Ala se aplică pe o perioadă de 3 (trei) luni, începând cu data de 24 iunie 2026.

În rest, se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 iunie 2026 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca